

- 6) Na wypadek gdyby rozporządzenie nr 1215/2012 ustanawiało autonomiczne kryteria dotyczące pojęcia „miejsca zamieszkania” w celu zagwarantowania jego skuteczności, czy na podstawie tego pojęcia należy określić również jurysdykcję?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 1987, L 42, s. 48.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 28 lipca 2021 r. – Global Starnet Ltd / Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Sprawa C-463/21)

(2021/C 412/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Global Starnet Ltd

Strona przeciwna: Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wprowadzenie przepisu takiego jak przepis zawarty w art. 1 ust. 649 ustawy 190/14, który obniża prowizje i opłaty w odniesieniu do konkretnej i ograniczonej kategorii podmiotów, a mianowicie podmiotów zarządzających gry rozgrywane na automatach do gier, a nie w odniesieniu do wszystkich podmiotów sektora gier jest zgodne z wykonywaniem swobody przedsiębiorczości zagwarantowanej w art. 49 TFEU i z korzystaniem swobody świadczenia usług zagwarantowanej w art. 56 TFUE?
- 2) Czy wprowadzenie ww. przepisu zawartego w art. 1 ust. 649 ustawy 190/14, który wyłącznie z przyczyn ekonomicznych obniżył opłaty uzgodnione w umowie koncesyjnej zawartej między przedsiębiorstwem a włoskimi organami publicznymi w okresie obowiązywania tej umowy jest zgodne z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań w ramach prawa Unii?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rayonen sad Nessebar (Bułgaria) w dniu 5 sierpnia 2021 r. – „S.V.” OOD / E. Ts. D.

(Sprawa C-485/21)

(2021/C 412/05)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rayonen sad Nessebar

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: „S.V.” OOD

Strona pozwana: E. Ts. D.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy osoby fizyczne będące właścicielami lokali w budynku mieszkalnym stanowiącym współwłasność są „konsumentami” [w rozumieniu art. 2 lit. b) dyrektywy Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich oraz art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE⁽²⁾ z dnia 25 października 2011 r.] w odniesieniu do stosunków prawnych, które nawiązują w zakresie zarządzania i utrzymania części wspólnych budynku mieszkalnego?
- 2) Czy status osób fizycznych będących właścicielami lokali w budynku stanowiącym współwłasność jako „konsumentów” zależy od rodzaju nawiązanego przez nie stosunku prawnego (indywidualna umowa o zarządzanie i utrzymanie części wspólnych, umowa na podstawie art. 2 ZUES, zarząd sprawowany przez ogólne zgromadzenie współwłaścicieli)?
- 3) Czy z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. zgodne są przepisy, które pozwalają na odmienne traktowanie (w zakresie statusu „konsumenta”) właścicieli budynku stanowiącego współwłasność w zależności od tego, czy zawarli oni indywidualną umowę o zarządzanie i utrzymanie części wspólnych budynku mieszkalnego czy też nie (w tym ostatnim przypadku ich organem zarządzającym jest zgromadzenie ogólne współwłaścicieli)?

⁽¹⁾ Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 304, s. 64).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal du travail de Liège (Belgia) w dniu 18 sierpnia 2021 r. – FU / Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

(Sprawa C-505/21)

(2021/C 412/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal du travail de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FU

Strona pozwana: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 27 ust. 3 rozporządzenia nr 604/2013 (zwanego dalej „rozporządzeniem Dublin III”) ⁽¹⁾, w odpowiednim przypadku w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że wniosek o zawieszenie wykonania w trybie zwykłym złożony razem ze skargą o stwierdzenie nieważności decyzji o przekazaniu wnioskodawcy do państwa uznanego za właściwe do rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej nie zawiesza wykonania przekazania do chwili wydania orzeczenia w przedmiocie rzeczonego wniosku o zawieszenie wykonania?
- 2) Czy art. 27 ust. 3 rozporządzenia Dublin III, w odpowiednim przypadku w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że wniosek o zawieszenie wykonania decyzji o przekazaniu wnioskodawcy do państwa uznanego za właściwe do rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zawiesza wykonanie przekazania do chwili wydania orzeczenia w przedmiocie rzeczonego wniosku o zawieszenie wykonania jedynie pod warunkiem, że wniosek o zawieszenie wykonania został złożony w trybie szczególnie pilnym, jeżeli wobec wnioskodawcy zastosowano środek w postaci wydalenia lub zawrócenia na granicy podlegający natychmiastowemu wykonaniu, w szczególności gdy przebywa on w areszcie lub został postawiony do dyspozycji służb państwowych, oraz o ile nie wystąpił wcześniej o zawieszenie wykonania tego środka w trybie zwykłym w tym samym czasie, gdy żądał stwierdzenia jego nieważności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).